

ธีชญรดี เป๊ะทอง 2552: การศึกษาความเหมาะสมทางเทคนิคและเศรษฐศาสตร์ในการนำ
ชิ้นส่วนทางกลภายในฮาร์ดดิสก์ประเภทพิวอทกลับมาใช้งาน

ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการวิศวกรรม) สาขาการจัดการวิศวกรรม
ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ภาชานกรรมการที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์คันสนีย์
สุภาภา, MS. 115 หน้า

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ได้นำเสนอการการศึกษาความเหมาะสมทางเทคนิคและ
เศรษฐศาสตร์ในการนำชิ้นส่วนทางกลภายในฮาร์ดดิสก์ประเภทพิวอทกลับมาใช้งาน โดยศึกษาต้นทุน
ผันแปรที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่อต้นทุนรวมในการนำชิ้นส่วนกลับมาใช้ โดยเปรียบเทียบ
ต้นทุนผันแปรของพิวอทใหม่, พิวอทที่ผ่านการ ใช้งานครั้งที่ 1, 2, 3, 4 ตามลำดับ พิจารณาจากค่า
เปอร์เซ็นต์งานดีที่ได้จากการนำพิวอทกลับมาใช้งานในแต่ละครั้งส่งผลกระทบต่อต้นทุนอย่างไร
ผลประโยชน์ที่ได้รับคือสามารถทราบถึงความเหมาะสมในการนำชิ้นส่วนประเภทพิวอทกลับมาใช้
งานในการประกอบฮาร์ดดิสก์อย่างมีประสิทธิภาพ และลดปริมาณชิ้นส่วนประเภทพิวอทที่ส่งไป
ทำลายให้มีจำนวนน้อยลง เป็นการลดต้นทุนการผลิตรวม

จากผลการศึกษาทางด้านเทคนิค โดยการศึกษาคุณสมบัติของพิวอทที่เปลี่ยนแปลงไป พบว่า
เมื่อนำพิวอทที่ผ่านการ ใช้งานครั้งที่ 4 ทำการตรวจสอบคุณภาพ พบว่าคุณสมบัติของพิวอท
เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับพิวอทใหม่ เปอร์เซ็นต์งานดีในกระบวนการ
ประกอบฮาร์ดดิสก์มีค่าต่ำ นอกจากนี้ยังทำการศึกษาทางด้านเศรษฐศาสตร์ พิจารณาค่ามูลค่าปัจจุบัน
สุทธิที่อัตราผลตอบแทนร้อยละ 20 ต่อปี และระยะเวลาของโครงการ 10 ปี และศึกษาเกี่ยวกับต้นทุน
ผันแปรที่เปลี่ยนแปลงไป พบว่าเมื่อนำพิวอทที่ผ่านการ ใช้งานครั้งที่ 4 มาใช้งานส่งผลกระทบต่อต้นทุนการ
นำกลับมาใช้งานที่สูงมาก ค่ามูลค่าปัจจุบันสุทธิเป็นลบไม่เหมาะสมกับการนำกลับมาใช้งาน และ
ศึกษาความไวของการเปลี่ยนแปลงต้นทุน โดยพิจารณาที่ค่าแรงงานและค่าวัสดุที่เกิดขึ้นจากการถอด
แยกที่ถูกทำลายเปลี่ยนแปลงไปกับการนำพิวอทกลับมาใช้งานครั้งที่ 1, 2 และ 3 โดยพิจารณาค่ามูลค่า
ปัจจุบันสุทธิ พบว่าหากค่าแรงงานที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมโดยมีอัตราเพิ่มขึ้นมากกว่า 20.63%,
9.24%, 4.80 % ตามลำดับ และค่าวัสดุที่เกิดขึ้นจากการถอดแยกที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมโดยมีอัตรา
เพิ่มขึ้นมากกว่า 13.04%, 9.09% และ 9.09 % ไม่เหมาะสมในการนำชิ้นส่วนประเภทพิวอทกลับมาใช้
งาน

คำหลัก : การนำชิ้นส่วนกลับมาใช้งาน